

Een **stelling** voor een debat is een duidelijke bewering waar je het mee **eens** of oneens kunt zijn en die je met argumenten moet verdedigen of weerleggen. Het is geen vraag, maar een uitspraak die het onderwerp en de richting van het debat bepaalt.

1. **Narratief boven waarheid**

Wanneer een journalist, een krant of een medium, aantoonbaar onjuiste of achterhaalde elementen in zijn verhaal handhaaft, geeft hij prioriteit aan behoud van narratief boven het kernprincipe van waarheidsgetrouwe berichtgeving.

2. **Complot als stijlmiddel**

Als complotsuggesties structureel worden gepresenteerd in de toon en vorm van feiten, zonder helder onderscheid tussen bewezen en speculatief, verandert onderzoeksjournalistiek in narratieve suspense-productie.

3. **Weigering tot correctie is normschending**

Het niet publiekelijk en expliciet corrigeren van aantoonbare fouten, ondanks beschikbaar tegenbewijs, is een directe schending van de plicht tot transparante zelfcorrectie zoals vastgelegd in journalistieke gedragscodes.

4. **Selectief gebruik van expertise**

Journalistiek die technische of archiefmatige expertise slechts selectief inzet – namelijk alleen waar zij het gewenste complot-frame ondersteunt – ondermijnt het beginsel van zorgvuldige verificatie en brongebruik.

5. **Emotie-erkenning is geen vrijbrief**

Het serieus nemen van woede, verdriet en wantrouwen van slachtoffers en omwonenden ontslaat journalisten niet van de verplichting om hun verhaal feitelijk te begrenzen en expliciet te markeren waar zij speculeren.

6. **Held/nemesis-schema verarmt de waarheid**

Een hard ingeslepen held-tegenover-doofpot-schema stimuleert de journalist om ambigue feiten en weerbarstige nuances weg te poetsen, waardoor de complexe werkelijkheid wordt gereduceerd tot moreel toneelspel.

7. **Reputatiebelang als risico voor integriteit**

Wanneer een journalist zelf een hoofdpersonage in het verhaal wordt, ontstaat een structureel risico dat reputatie- en imago-belangen zwaarder gaan wegen dan de bereidheid het eigen werk te herzien in het licht van nieuwe feiten.

8. Door na Rampvlucht **te zwijgen** over de bevindingen van de parlementaire enquête naar de Bijlmerramp tonen Tweede Kamer en journalistiek een vorm van **lafheid**: zij laten het veld over aan emotionele verhalen en complottheorieën, in plaats van hun eigen onderzoek en verantwoordelijkheid uit te leggen en te verdedigen.